

Előfizetési ár:

Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Félévre . . . . 3 frt — kr.

Felelős szerkesztő, kiadótulajdonos:

SZÁVAY GYULA.

Főmunkatárs:

GÉLLŐ GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 20. sz.

Megjelen minden vasárnap.

❁ Bécsi bursok. ❁

Ti, kiket Bécs város hizlal olcsó pénzen
 Jó maláta-lével, —
 Kikre az Úristen a bátorság-tartót
 Pántokkal kötö fel, —
 Kik teremtő észszel még a hózentrágerit
 Is feltaláltatok, —
 Ti benőhetetlen fejelágyú népek,
 Szóllok tihozzátok!

Nem panaszolom fel a mi Istenünknek
 A ti létezésetek,
 Jóllehet túlságos nagy kegyelme már-már
 Zúgolódni késztet;
 Igaz, hogy teremtett oroszlánt és macskát
 Ugyanazon nemben,
 De e kaptafára az ember s a német: —
 Kissé érthetetlen!

Ti keveritek be mindenkor az embert
 Mindenféle bajba,
 Titeket vizsgálva született meg Darwin
 Agyának a majma.
 Ti tudósaitok bizonyítottak be
 Hogy az ember állat, —
 Közöttetek persze nem vala nehéz az
 Ebbéli vizsgálat.

Ki legokosabbnak látszott, közénk vettük
 Tiszteletből tagnak,
 Képzeltetni, hogy ha ez legokosabb volt, —
 Még milyenek vannak;
 Elég az hozzá, hogy mi tiszta borunkat
 Gyomra be nem vette,
 Megveszett a jámbor a jó társaságban
 S haza vitte kedve.

Megveszett Kiepertnek most ki zeng zsolozsmát,
 Bécsi bursok, mint ti?
 Kit megkötni kéne, kezetek az útját
 Rózsakkal behinti.
 Halljuk hangozását a burs Albianak
 S Allemannianak, —
 S tudja a jó Isten, még hány és mifele
 De csupa l-á-nak.

Hazafiságot meg hazát is kevertek
 Üdvözlésetekbe;
 Kitérő kacajtok leirni e szókat
 Ugyan hogy engedte?!
 Hisz egy fél formásért elmentek akár a
 Vilagnak végeig,
 Ott van a hazátok, hol két krajczárral a
 Sört olcsóbban mérik!

G—s D—k.

A képviselő urakhoz.

Elértétek hát végre mégis
Amiért úgy küzködtetek,
Bizonyos lett — hisz tudtuk úgy is —
Hogy **tolvaj** nincsen köztetek.

Hanem a vád kisebb alakban
Azért mégis fenntartható:
Ha **tolvaj** nincs is épp' a Házban,
De van nagyon sok — **naplopó!**

Chic.

Uj adó!

A hivatalos lapnak egyik meg nem jelent számában következő felső kézirat olvasható:

Füzesséry-Pölönyi-Verhovay adó.

Oldalam melletti kurucz magyar legfőbb miniszterem előterjesztésére, tekintettel még amellettsaját kincstáram teljes ürességére is, rendelem és parancsolom:

hogy a czimben jelzett három név mindegyikének minden egyszeri kinyomatásaért ujságírók és kiadók 1, olv. e g y krajczárnyi illetéket fizessenek.

Érvényes 1883. év april 17-től.

Nekeresden, aprilisban.

Ellenjegyzte:

Garabonciás Diák s. k.,
miniszter.

Gr. Szapáry s. k.,
legfőbb finansz

(Mint értesülünk, már eddig nagy eredmény mutatkozik, amennyiben a „Pesti Napló“ 17,260 kr, a „Pesti Hírlap“, „Budapesti Hírlap“ s „Budapest“ együttesen 23.474,825 kr, az „Egyetértés“ 50,000 kr illetéket fizetett eddig.)

Természettudomány.

— Megdől a szabály. —

Tanitó: — A hidegben minden test összemegy.

Nebuló: — Kérem tanító ur, a fej a melegben megy össze.

Kettős talány.

I.

Kik sajnálták leginkább, hogy az országgyűlésen ama botrány megesett?

Eötvös Károly és Herman Ottó. (Leginkább az országgyűlésen elmondott beszédeikből ez tűnik ki.)

II.

Kik örültek leginkább, hogy az országgyűlésen ama botrány megesett?

Eötvös Károly és Herman Ottó. (Leginkább a Függetlenségi körben elmondott beszédeikből ez tűnik ki.)

Garantírozott hírek.

§ **A „Győri Közlöny“** kitünő értesültségéről szép tanúságot tesz mult csütörtöki számában kétszer is közölt azon hir, hogy: „i t t a t a v a s z“. A hir méltó fel-tünést keltett s igaznak bizonyult.

* **Savanyu Józsi**, a híres zsvány, hir szerint Győr környékén tartózkodik. A megyei és városi rendőrség nagy előkészületeket foganatosít, hogy előle magát jól elsáncolja.

△ **Kiepert**, a megvadult német mappacsináló, haragjában eltörölte Magyarországot a mappa színéről s helyette Saxia birodalmát odarajzolta. A szászok hálából királynak választották s a kormánytól engedélyt nyertek egy királyi palota építésére. Az építés nagyban folyik a L i p ó t m e z ő n.

§ **A vadászati tilalom** nemcsak az élő, hanem egy újabb győri kapitányi rendelettel a kitömött nyulakra is kiterjesztetett, mert a rendőrség a mult héten csizmadiát fogott s törvényt ült egy kitömött nyul felett.

A GRAJSZ SOLOMON
a manipoláns örmester ór.

Kükürütz Siga: — Hallottál te Solomon, hodj a Verhovay oreság milyen nadjon tünkre van téve, a függetlenségi kör vele odjancsak leszámolt!

Scholomon a Grajsz: — Leszámolt? akkor még nekhem is van vele leszámolás. En megmothatom, hodj khatona vadajok és nem féltek magamat a vérthül, én kihivom öthet hárbajra, de előre kinyilatkozthatom, hodj nem verekedem oljan emberrel, mint ő!

Pagát Pepi ultimói.

Közelednek a vizsga-idők. Drukkolsz-e Pepi? —
kérdi Kibicz Muki tőlem.

— Én, mondom, legkevésbé sem. Hanem az öregem,
az igen. Mert hogy ilyentájban szoktam „könyvek“re pénzt
kérni.

*

— Ugyan, édes Pepi fiam, — írja a jó atyus, —
mért nem határozod már el magadat annak a vizsgának
letételére. Tanulj fiam, s vedd el a gondját, hiszen já-
t é k az egész!

— Óh, kedves édesatyám, — felelem vissza, — vajjon
nem te adtad-e ama jó tanácsot, melyet meg is fogadtam,
hogy tartózkodjam a j á t é k től!?

*

— Hát Pagát ur, — czéloz a vizsgára egy jó pro-
fesszorom, — reménylem, lesz szerencsénk legközelebb szem-
től-szemben.

— Tudja Isten, tekintetes uram! Még valahányszor
szerencsénk volt, mindig szerencsétlenségemmel végződött!

*

Nézem a druszámat, a kopaszképi Pepit, épen ké-
szíti a tananyagot a politikai államvizsgára; nagy komoly-
sággal jelöl ki itt 50, ott 100 lapot, amibe, aszongya,
bele se néz.

— Te, hiszen ezzel a politikai vizsgával megcsalod
a professzoraidat!

— Hát te balek, — válaszolja, — nem tudod, hogy
mi a politika? „Ars fallendi hominum.“

*

Bécsből írják, hogy a burs-társaságok azt a
megvadult mappacsinálót biztosították rokonszen-
vükről.

Furcsa egy „biztosító társaságok“ lehetnek ezek. Ugy
látszik nagyban üzük az állat-biztosítást.

*

Illemtant akarok írni. Összeállítottam a napokban
a „magasabb“ fiatalokkal szemben használandó külön-
féle megszólítás-formulákat. Érdemszerinti rendjük ez:

Jogász = „Igen Tisztelt Uraságod!“
Medikus = „Tisztelt Uram!“
Technikus = „Uram!“
Filozopter = „Az Ur!“
Patyikusfi = „Kegyed!“
Iparakademikus = „Ön!“

Képezdész = „Maga.“
Gimnazista = „Ifiur!“
Elemista = „Te!“
..... = „.....!“
..... = „.....!“
Bécsi burs = „Kuss!“

*

A buga Lajcsi feszejtett abban a krokogyélusszinü
katufrekjában. Szép, szép, mondok neki, napvilágra for-
ditva a kilógó bélést, — hanem hát mit veszed rád, ha
még nem kész!

Ifi-Áfi.

Ifi (borzasztó nevetés közt): — Barátom! Nézd, most olvasom
a „Fliegende Blätter“ben ezt a kitünő élezet. Olvasd el, nem-e nagy-
szerü?

Áfi (háromsoros élezet negyedóráig olvasván, elkezd nevetni):
— Igazán nagyszerü!

Áfi (ujabb negyedórai gondolkodás után): — Barátom, kér-
lek, mit jelent e szó itt, ebben van a viccz s épen ezt nem értem!

Ifi: — Azt a szót ugyebár? Azt én sem értem.

Pályázatok!

— Hirdeti egy vidéki lap szerkesztősége. —

Tekintve azon sajnos körülményt, hogy nem is
emlitve az előfizetőket, cikk-írók, olvasók és lapelfoga-
dók épen nem jelentkeznek, minthogy példányokat
mégis csak nyomtatni, a nyomandókba betűket helyezni,
amennyit-annyit szétküldeni, sőt — önkínzás barátai
nem lévén — más által olvastatni is kell, tehát kittüz-
zük a következő pályadíjakat:

I. **5 db arany** egy tárczáért. Mindenki pályáz-
zon, hogy legalább is 5 „mű“ beérkezzék, mely szám-
ból mi 50-et csinálván, közülük 5-öt bizonyosan meg-
dicsérünk s a megdicsérteket — de csakis ezeket —
közöljük. Aki megengedi, hogy nevét is kiirjuk, még
egy aranyat kap. Ellenkező esetben biztosítunk min-
denkit regényesen hangzó álnevekről.

II. **15 db arany** annak, ki megengedi, hogy
lapunkat tisztelet-példányként hozzá hordja kihordónk
vagy a posta. Megjegyezzük, hogy minden ily lapelfo-
gadó igazolási jegyet kap, melyre rávezettetik, hogy
egy idegen ur fizetett elő helyette, tehát nem gyanu-
sítható bünös könnyelműség szülte pazarlással: elő-
fizetéssel.

III. **25 db arany** annak, ki lapunkat legalább
3 hónapon át elolvassa. Megjegyezzük, hogy ha esetleg
az illető e tettének áldozata lenne, a díjat öröksei
hiánytalanul megkapják.

Tisztelettel

a szerkesztőség.

U. i. Végül minden pályadíjnyerőt figyelmezte-
tünk, hogy az aranyakat felszedheti a sóháznál.

Fenti czég.

„Poste restante.“

(Peches történet.)

enki se ismerte jobban Makaó Petit, mint én, kivel jogászkoromban Győrött négy évig együtt laktam, — együtt élvezvén a csekély örömeiket, — együtt örvendvén a pénznek, de együtt is hágván annak nyakára minél előbb, lévén az a jelszavunk, hogy: „amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra!“

Peti gyerek különben csinos gyerek volt, — ha jogászkodása elején nagyobb gondott fordított volna magára, bizony akkor a hölgyeknek is feltűnt volna; azonban ő e helyett csak a kávéházi dolgokkal foglalkozott, — azonban ezekben meg épen nem volt köszönet, mert Peti komám maga a megtestesült pech volt.

Ha carambolázott az Auerban s kicsinálta a 29-et, — ha mégoly balekkal játszott is, — zicherre vettem, hogy a 30-at nem tudja kicsinálni. Ha ma olvastak katalógust az akadémián s másnap Peti elnyomá a jótékony reggeli álmom, melyből én a világot sem ébresztettem volna fel, mert amint ekkor dadogott, szavaiból kivehetém, még álmában is a bibliát forgatta; így tehát elblicszelte az órát, de mintha csak ördöge lett volna annak a profeszszornak, megint csak elővette a katalógust. Ha kártyázott, ha kucseberezett, soha se tudott nyerni egy fábatkát sem. Ha ideális kamásnikkal felszépített lábaira korcsolyát kötött s félváros szépei előtt akarta kimutatni ügyességét, ő volt az, ki legelőbb hasra esett; ha óráját becsapta, tőle kérdezték mindig illetékes ajkak, hogy hány az óra; ha öt hónapi sóhajtozás után bálba jutva, sikerült feltalálni a kedves hölgyet, megkapta a harmadik négyest, éppen akkor kellett hazatérni amanak, mikor az ő négyesére kezdődött a beharangozás! Szóval a megtestesült pech volt!

Ha valaki szerencsétlen a játéokban, az szerencsés a szerelemben, — e régi közmondást tartotta Peti barátunk akkor, midőn a játékot mellőzve, — egyedül csak a hölgyeknek élt. Éleinte csak nevettem, midőn a szabó, a suszter, a divatárus stb. meghozták a kuralásra nélkülözhetetlen kellékeket, melyekbe aztán Peti belebujva, egy ügyes Hugli szakértő körmei folytán felbodorított hajzattal, kezében egy elegans pálcikával, defillirozott a promenadon, — megczvikkerezni akarván valamennyi közelgő szépeinket, — csak akarván, mondom, mert mire kenyértörésre került volna a sor, lesütött fővel, pirult arcczal ment el a lányka mellett.

Ime a szerénység mint pech!

Nem voltam azzal a tehetséggel megáldva, hogy valaha a delphii oraculumban — ha ugyan léteznék még most is — jósoló főpap lehessenek, azonban ily körülmények között mégis meg mertem jósolni, hogy mindezen hadi készülétek — a boszniai hadjárathoz hasonló tetemes költségekkel, — de semmi eredménnyel sem fognak járni. Így tehát csak nevettem, midőn estenként haza kerülven, hódításait előadta, hogy ez meg az a kis lány mennyire szerelmes belé; melyeket ha én el is hittem, mit ért mindez, ha az a szigeti Szerbetzky bácsi épen nem akarta elhinni, — lévén annak az az egyedüli rosz természetű; de meg aztán a rosz nyelvek is egészen másképp beszéltek.

Ilyen vélt hódítások közt mult el Peti barátunkra a másod-, a harmad-, a negyedév; — majd

már azon ponton állottunk, hogy mint bajtársak, kiki a szélrózsa különböző irányába távozzon, — midőn egyszer csak lélekszakadva jön hozzám Peti azzal a kéréssel, hogy írni neki egy szerelmeslevelet, elmondván az érzelmeiket is, miket kifejeztetni akart a levélben.

Ha valaki azt mondja, hogy még egyszer éljem keresztül az államvizsgák gyötrelmeit, szivesebben megteszem mint ezt. Életemben még sohasem irtam szerelmeslevelet.

— Az ördögbe, hát velem iratsz leveleket? — kérdém, — te, aki három év óta folyton hódítgatsz? — tudod, hogy nőgyűlölő vagyok, hogy tudnék hát elvem ellenére azoknak dicséretére annyi szép frazist összehordani?

— Barátom, — felelé, — amit eddigi hódításaimról beszéltem, abból egy szó sem igaz, most ez az első eset hogy érintkezem, — ennek is már fél esztendeje, de már tovább nem lehet tartanom!

— Oh te szerencsétlen te! hát három év óta csak ennyire vitted — ha! ha! ha! —

— Csitt, csitt, még valaki meghallaná, — susogá, — gyorsan! gyorsan! minden perc drága, szeretném, ha még ma kézhez adhatnám! Oh kedves angyal! oh drága Paulinám!

Szánakozva néztem szegényre, megesett a szívem rajta, nem tudtam ellenállni. — Megirtam a levelet — előbb átkutatván Petinek a hódításokra nélkülözhetetlen — s ez alkalommal szerzett, valamennyi illemtanítónak kiadott levélmintáit, — így tehát a siker elmaradhatatlan!

Ezen a téren már nem lehet pech!

— Nesze, csak ird alá a nevedet. — Alá is irta, el is küldte, míg végre két napi kinteljes várakozás után kapott is egy kis illatos levélkét, melynek olvasására Petinek szemeiből könnyek csurogtak, s szemeit az ég felé emelvén, e szókat suttogá: „oh drága angyalom!“

— Mi van abban a levélben, Peti? — kérdém kíváncsian, nagy füstfellegeket fujva öblös pipából.

— Mi volna más, mint hogy szeret, hogy él, hogy hal értem, hogy nélkülem semmi, velem minden, oh de boldog, de boldog vagyok!

— S aztán hogy kaptad a levelet?! — kérdém érdeklődve.

— Post-restant, „holdvilág“ czim alatt; én ugyan más czim alatt kértem, de mindegy nekem, Paulin van aláírva, oh de boldog vagyok!

— Hát most micsoda terved van? — kérdém.

— Most irok neki egy levelet, holnap pedig mint tudod utazunk egy hétre haza, aztán X.-be, elfoglalni állomásomat Aktási Béla ügyvédnél, s aztán visszajövök, egy hó múlva megkérem kezét, s akkor én leszek a legboldogabb ember a világon. Te pedig addig, míg neked is valami hely nem akad, velem jössz X.-be, légy tanuja boldogságomnak.

Bevégeztük pályánkat, másnap kocsira ülve elmentünk egy hétre Petiékhöz, aztán X.-be, hol elegans lakást béreltünk. Nekem semmi teendőm sem lévén az első nap, az ágyban pipáztattam, Peti pedig elment Aktási ügyvédhez instellációra. Délben felkeltem, s el-

mentem az előre megbeszélthelyre ebédelni. Már meg-
ebédeltem, de Peti nem jön. Ezt bizonyosan ott marasz-
talták ebédre, az első nap emlékére — gondolám, s
egész nyugodtan mentem el a kávéházba. Este ismét
visszamentem a vendéglőbe, de Peti nem jött; másnap
reggel felébredve körülnéztem félénken — Peti ágya
érintetlen. Rosszat sejtve, rohantam Aktásihoz, kitől
azonban azon választ nyertem, hogy Peti ugyan nála
volt tegnap délelőtt, azonban míg ő egyet fordult az
utczán, eltávozott s egész nap nem volt ott.

Már ez aztán megint pech!

Nem tudtam elgondolni hol lehet! Később ismét
visszamentem, azonban semmi eredmény. A kíváncsi-
ságtól ösztönözötve, felajánlottam Aktásinak szolgálá-
tomat addig, míg Peti megérkezik, mit ő szívesen el-
fogadott. Elmúlt egy hét — majd még egy — Petiről
semmi hír! Nem tudtam az okát e rejtélyes esetnek
feltalálni.

Egy forró juliusi napon ebéd utáni álmomban szen-
deregve — kopogást hallok ajtómon — s óh egek! ki
jött be más, mint az én Peti komám, porosan, arca a
nap hevétől lesütve, egy vándorbottal kezében — ezen
szavakkal: — Átkozott pechem van még a szerelem-
ben is!

— Beszélj?! mi történt!? — kérdém felugorva.

— Beszéljek? mit beszéljek! — ugyis gondolha-
tod. Sok mindentéle történt azóta velem. Két hete majd-
nem, hogy nap- és eső-, szélvész- és viharban egyaránt
bolyongok. Azonban halld tehát. Óh azok az átkozott
nők, nem érdemesek arra, hogy az ember valaha rájuk
is gondoljon! Midőn e szobában elváltunk egymástól,
elmentem Aktásihoz, s bemutattam magamat; ő külön-
ben igen előzékenyen fogadott, érdeklélve kérdezőskö-
dött mindenről, végre felhozta neki, hogy egy hó
mulva nőszülni szándékozom. Ah! vagy ugy? ily ko-
rán? talán már van választottja? kérdezé. Óh igen!
felelém. S mi neve, ha szabad kérdeznem? Elképzel-
heted zavaromat, — ily indiscret kérdést tenni első lá-
togatásom alkalmával. Nem tudtam mit csináljak; —
már-már nyelvemem voltak nevének szavai, midőn a
szemközti ajtó mögött kacagást hallok, majd kinyilik
az ajtó — — és képzeld csak, kit látok ott?!

— Ugyan kit?

— Hát Paulinát, reggeli pongyolában! — hallod,
reggeli pongyolában!... azt a nőt, kiért éltem, haltam,
azt akit nőül akartam venni, — azt akihez ezen levél
alapján joggal formálhatok jogot!! — Mondd csak, nem
a pechnek netovábbja ez?! — Mintha csak gutaütés
ért volna akkor, midőn őt mint nejét bemutatatta. Vala-
mit hebegtem, hanem hogy mit, azt nem tudom. Végre
magamra maradtam, rögtön ki az ajtón, el a városból,
csak egy pillanat műve volt — azóta bolyongok, mint
a bolygó zsidó, míg végre most ide jöttem meghalni.
E szavakkal kivesz zsebéből valamit, s mellének sze-
gezve kiáltja: látod e hatlövetüt — ez fogja éltet
kioltani.

— Ugyan ne bolondulj! — kiáltám rémulve, s
megragadtam kezét teljes erőmmel s igyekeztem kicsa-
varni kezéből a corpus delictit. De óh egek csodája!
a kezembe markolt s revolvernek gondolt tárgy biz-
csak egy sonkacsont volt.

— Ha! ha! ha! hát ezzel?! — kérdém nevetve
s visszaadva kezébe.

Arcza ekkor egészen elsápadt. — Borzasztó! —
kiáltá, — megint az az átkozott pech, még meghalni
sem tudok, ha akarnék is. A hatlövetüt valószínűleg a
korcsmában hagytam, hol jól besonkáztam — s ezt hoz-

tam el helyette. Annyi bizonyos, hogy tovább élni nem
fogok; most pedig megyek a hűtlenhez, leleplezem al-
jas jellemét, úgy hogy e látogatásomat soha sem fogja
elfelejteni. — E szavakkal indulni akart, azonban én
megragadtam gallérjánál fogva, elmondván neki, hogy
ezt már az én kedvemért se tegye, mert mióta innét
távozott, én vagyok az irodában. Bizonyosan valami
félreértés van a dologban, mit majd én ki fogok de-
ritereni.

Szavaimra Peti látszólag megnyugodott s kérésre
átadta a poste restante kapott szerelmeslevelet, én pe-
dig, — az irodai óra elkövetkezvén, — mint egy titkos
rendőr, ki egy bonyolódott ügyet akar felderíteni, azon
ígérettel váltam el Petitől, hogy estére mindent tisztába
hozandok.

Az irodába menve, Aktási urat nem találtam ott-
hon, hanem, mit feltenni nem merészeltem volna, Paulin
ő nagysága ült egy fauteuilban. Mindjárt neki kezdtem a
dolognak, — elmondtam Peti bujdosását és annak okát,
végre pedig felmutattam a post-restante levelet.

Ő nagysága kacagását soha sem fogom elfelej-
teni; — szegény Peti, hát szerelmes volt belém? —
kérdé, — pedig én azt eddig mind nem tudtam. E le-
velet pedig nem én irtam, életemben soha sem foglal-
koztam ilyennel. Nekem már akkor volt vőlegényem.
Most már értem Peti zavarának okát, midőn férjem
neki bemutatott. Nincs most más hátra, mint hogy hívja
el rögtön hozzám, legalább az eszméket tisztázni fog-
juk.

Rögtön mentem Petiért, a világért sem mondtam
volna neki meg, hogy mily meglepetés várakozik reá.
Nem akart eljönni, s nagy megerőltetésbe került erre
rábirnom. Végre megérkeztünk. Peti nagyon meg volt
lepetve, midőn az irodáját kinyitva, Aktási helyett imá-
dottját pillantotta meg. Az előbbi scena ismétlődött, a
bonyodalom kifejlődött, s ő nagysága rózsás ujjait fenye-
getőleg felemelve — ezen szavakkal hagyott bennün-
ket a faképnél: — e történetből az a tanulság, hogy
nem kell poste-restante levelezni.

Magunkra maradtunk. Peti elhalványulva ismétlé
ezen sokszor mondott szavakat: „valódi pechvogel va-
gyok“, s egy karszékbe hanyatlott. Megérkezett Ak-
tási ügyvéd ur is, s nagyon örülvén annak, hogy Peti
visszaérkezett, nem is fürkészte, hogy két héttig mit
csinált. Hogy aztán kedves felesége elmondta-e ennek
okát neki, az előttünk mindvégig titok maradt.

* * *

Mi pedig a kiábrándulás öröme az nap nagyot
mulattunk. Azóta évek multak, Peti most már szintén
keresett fiatal ügyvéd, s hogy a pech őt végre valahára
megszünt üldözni, mutatja azon körülmény, hogy neki
is akadt egy kedves kis felesége.

Czéloztam is a minapában boldog állapotára, el-
mondtam, hogy annyi pech után denique mégis sze-
rencsés lett a szerelemben, mert akinek ilyen szép és
kedves felesége van, lehetetlen, hogy boldog ne legyen.
Kérdeztem azután, hogy mit tart a házasságról, mert
magam is azon az uton vagyok, melyen ő már végig-
haladt, ajánlja-e, mily érzés lehet az: házasnak lenni,
mi az asszony a háznál, ugyebár kincs?!

Peti lakonice azt felelte:

Pech!

Mephistó.

Szerelmi lantolás.

„Elfeleltél, nem szeretsz már?“
Könnyen mondd ki e szókat.
Nem törődöl tört szívemmel:
Jó! — A sir majd nyugovót ad.

Elynom engem örök álom,
De terád is borul éjjel!
Várj csak! akker majd nem lesz, ki
Felver éjjeli zenével!

ROBINZA.

A szentírás jó tanítása.

Lelkiatya: — János! mindig azt mondtam, hogy a pálinka veszedelmes, az ember legnagyobb ellensége.

János: — De hisz szentatya, az irás meg azt mondja, hogy ellenségünket szeressük!

Tsörge Ádány a Zuraság fő kanásza levelezése a fíjához.

Möjjárt Tom Mönök a Városba háá látom ám hogyéh Helön valami ablak formá bo lögg ki 1 egyg izé, akit so kúr nízöite. Odamék, megBököm az egyik ódalát a könyökömvee mondok mit níznek! Aszongya Barommétért. No mán ient se hallottam még világgyártomba a Zeesöt értöm mer magam is közibük való vaGyok, de a víge ammit tösz! Aszongya méter annyí minmérő. No ient vöszök jó lessz a ház körü. Mög is aakuttunk, haza is vittem. Hej annyuk nízöe mim van. Vöttem barommíröt, gyere mégmírlek. Avva főakasztom amin a városba látom, de bion nem lött semMi. Akközbe oda gyün a Byró uram is a vadászotrúu aszon gya. Iszeng aara rá kö ányi mind a Zigazira. Ullössz biz a mondok. Avvaa létöttem ekkis domb ra, a Zanyád mög ráátt Háá ecczer csak eekezd kátozni. No mondok mérödö? De abbion nem mírödött, hanem összítörött az a izé oszt teli mönt a lábo üvegvee, Háá látý tyuk noGyabba a pörezönetbe fut ki valami finyös a Barommíröbű. Mөгijettánk, rem mertünk neki szönyi, ha nem a Byró uram rádup lázott, de aacsak futott, míg ekkis lukba bele nem mönt. No ha benn vagy nem is gyüvö ki. Avva oda Jállítottam a Estyáng gyerököt egy vasvellávóó hobböktye egyon ammin ki gyün. De abbion máig se gyütt elő. Még most is fökötve horgya lábát anyád apád

Tsörge Ádány,
a Zuraság főkanászo. plácejat.*)

Eszt a szót múútkor hallottam amin a zuraság monta a Kasznár urnak. Háá, mondok leirom hollegalább lássák hogy én is szoktam urakvaa barát koznyi.

Amint veszszük!

„Ez aztán enybe tél volt igazán, meistet ur“, szölt a kántor a csizmadiához, „családommal nem használtam el többet egy öl fánál.“

Csizmadia m.: „Hát nem elég az? Én és feleségem az egész télen néhány bottal vetgödünk el.“

*Nyílt levél Ernyei Károly
mint „a Remény szerkesztője s prózairó“ urhoz.*)*

Fönnebbi név és teljes cím aláírásával január elején előfizetési felhívás jelent meg egy árvizkönyvre. Szerkesztője alulírtat is felkérte, hogy bele egy vezér-költeményt írjon; én kifejeztem őszintén a t. „prózaíró“ ur felől bennem élő nézeteket s azt, hogy könyvébe semmit nem írhatok, mert ismerem őt, ily magas áron való szereplési viszketeg pedig nem bánt; akad azonban, mondám aki nem ismeri, azt felültetheti, s akad azonfelül, aki ismeri, de azért mégis ír. Ft. Pereszlényi János ur vállalta el a vezércikk-írást. Minthogy azonban úgy voltam meggyöződve, hogy sem egyik, sem másik név nem alkalmas arra, hogy valamely irodalmi vállalat iránt jó véleményt ébreszsen, e helyen is felszólítottam Ernyei K. urat, hogy illetéktelen beavatkozásával ne kompromittálja az irodalmat, ne legalább e györi kis tüzhelyt, melynek elég jó híre van. Egyik helyi lap ennek ellenében természetesen annál melegebben ajánlotta s így a nyolcz oldalas árvizkönyv megjelent. Nem tudom, kinek volt igaza, azt hiszem — s örülök ha így van — nem nekem. Örülök, ha így van, mert végre is a cél szép s legalább az a két-három fővárosi író is látja, hogy az ily vidéki vállalatokat dolgozataikkal ha támogatják: nemes célra működnek eredményesen.

Ami megjelent, az ellen nem is tettem, sőt hogy több jusson a nemes célra haszon: magam is megvettem a könyvet.

Igy nemcsak hogy többek kérdésére válaszolhassak, de magam is quasi érdekelt és jogosított vagyok megkérdeni Ernyei Károly urat, hogy az általa kiadott „Árvizkönyv“ mennyit jövedelmezett az árvizkárosultak javára s a jövedelem kinek lett átszolgáltatva. Szokás az ily irod. vállalatok jövedelméről azonnal kimutatást adni, s ha ezzel ön késik, csak bizalmatlanságot kelt, mely talán más alkalomra is kihat, a jelen esetben pedig csak kellemetlen gyanúsításokat szül némelyeknél.

Tisztelettel

SZÁVAY GYULA,
a „Garabonciás“ szerkesztője.

*) Kérem a helyi lapok t. szerkesztőit, hogy e sorokat — ha irányelveikkel nem ellenkeznek — közöljék. Szerk.

Mit tudnak a mamák?

Lizike: — Lásd, Margit, az én mamám tud zongorázni, a tied nem.

Margit: — Hm, az én mamám meg a fogait tudja kiszedni szájából, a tied meg ezt nem tudja.

Zsurnalisztika.

Bolondgombák a negyedik oldalról.

Helybeli termések.

I.

„Magyarországba szállított cséplőgépekről kívánatra képe s catalogussal körülírva s árjegyzékkel ingyen küldünk.“ („Gy—i K—ny.“)

II.

„E gyógyszerek a fentemlített főraktáron kívül az országban létező minden nagyobb kereskedésben és gyógyszerertárban kapható.“ („H—k.“)

III.

„Olajnyomatu képek, rációk, tükrök, vehet az ember olcsón és jól egyedül K. G. gyárában.“ („Gy—i K—ny.“)

IV.

A n.é. közönség kényelmére raktáromon egy dús választékot brünni, reichenbergi s a leghírnevűbb (!) külföldi szövegekben tartok. Deutsch T. („H—k.“)

Koszoruzza meg őket Targonczás Matyi!

Szerkesztői levélhordó.

Mefisztó. Kérjük a pontos címet. A peches történetbe holmi toldás furakodott részünkről; javára szolgál. Üdvözet! — **R—y L.** No no, kérjük szívesen! Erről a helyről más szózat járjon. Azt csak a „H.“nak engedjük meg. „Quod licet bovi, non licet...“ Szíves üdvözet! — **Szomjas, helyben.** Ujabb küldeményeinek nagy része jó. Szívesen vennők, ha a szerkesztőségbe elfáradna némi eszmecsere czéljából. — **B., Bpest.** Igazi „miserable veigneur d'une juste querelle et malheureux objet d'une injuste rigueur“, akár csak Cid. De megszabadítjuk bajos helyzetéből. Addig is teljes részvét sok üdvözlettel. — **P. L., Seprő, Szittya** küldeményeit nem használhatjuk. — **M. E., Szeged.** Megkaptuk; meg a felelet! — **Tüz Béka.** Nem biz az! Hanem „zöld.“ — **Pizkafa.** Félretesszük, mert valami vékony jó eret látunk benne. Őrizkedjék a bőbeszédűségtől. Az érdemesebbjeit szívesen kicsiszoljuk. — **B., Sopron.** A pénz küldeményt szíveskedjék egyenesen a földhitelintézethez vagy valamely budapesti szerkesztőséghez küldeni. Mi az Arany-szoborra nálunk begyűlt összeget már beküldöttük. — **R. Gy.** Még most is nevetjük. Az alapzat hatalmas! Köszönjük. — **Tót Ágas, Bécs.** Már ezen csak tótl nevetne a világ! — **P. J., helyben.** Köszönjük a szíves figyelmeztetést és máskorra is kérjük. A Wigand-Wigard félekben kérdésünk volna. Talán személyesen, ha úgy tetszik. — **Több** kéziratról jövőre.

Vidéki előfizetőink közül néhányan még nem küldték be a folyó negyedre járó előfizetési díjat. Tisztelettel felhívja e körülményre figyelmüket

a „Garabonciás“ kiadóhivatala.

Vételre ajánlatnak:

Magyar vöröskereszt-sorsjegyek (évenként 3 huzás, főnyerem. 50,000 frt.) 6 frt 50 kr kibocsátási áron;	Oszták vöröskereszt-sorsjegyek (évenként 3 huzás, főnyerem. 100,000 frt.) 13 frtért;	Laibachi állami sorsjegyek (évenként 2 huzás, főnyerem. 20,000 frt.) 24 frt 40 krért;
---	---	--

mind a három sorsjegy együtt 50 frt, és havi 5 frtos részletekben fizethető.

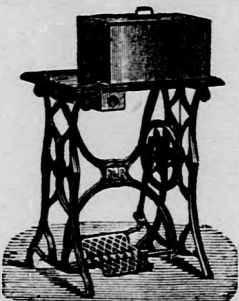
E sorsjegyek előnye, hogy okvetlenül kell nyerniök és a legkisebb nyeremény is meghaladja a sorsjegy befizetett értékét.

Az első részlet befizetésénél a sorsjegyekre esendő nyeremény egyedül a vevőt illeti. Együtt eladok és veszek mindennemű értékpapírokat s szelvényeket a napi árkelet szerint, — értékpapírokra előleget is adok befizetésre, a legjutányosabb feltételek mellett.

Győr, 1883. április 8.

Tisztelettel

Kölçsei Adolf,
bizományi és pénzváltó-üzlete.

Hrusa János gépész

Győrött, nagykaszárnya-utca 13. sz.

ajánlja magát a n. é. közönség jóakaró figyelmébe.

Minden szerkezetü

varrógépek javítását

elvallalja s miután e szakmában évek óta bécsi gyárakban működött s ott alapos ismereteket és jártasságot szerzett: gyors, pontos és jutányos munkájával minden igényeket kielégíteni vél.

Alulírott bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a

nőiruha- varrásban

és bármely legújabb minta szerinti szabásban tökéletes jártassággal bírok, s elfogadok bármely e szakmába vágó megrendelést, azt gyorsan és jutányosan teljesítem s akár helyben akár vidéken háznál való munkálatokat elvállalok s azokat pontosan elvégezem.

Ugyanitt varróleányok alkalmaztatnak s tanulók felvételnek.

A nagyérdemű közönség jóakaratu pártfogását kéri

mély tisztelettel

Kiss Mari.

Lakása: Győrött, I. Belváros, bástya-uteza 35. sz.

Bámulatos olcsó!

Uri, női és gyermekcipők a legszebb és legnagyobb választékban kaphatók egyedül csak

Brandstein B.

cipőgyári raktárában,
Győrött, Kazinczy-utcában.

Nőknek:

Legfinomabb everlasting comodecipő, nagy elegant csokorral	2.30
Topánok ságrin v. zergebőrből dupla talp, lakkhegygyel	4.—
Topánok legfinom. everlastingból 6" magas. lakkhegygyel	3.80
Regatta-topánok legfinomabb salonlakkból, kötni	4.—
Legelegánsal b spanglis topánok lakkbőrből	4.50
Regatta-topánok bőrből v. brünnelből, kötni	3.50
Topánok everlastingból, lakkhegygyel és dupla talppal	4.—
Hölgyek számára cipők 4 frtól 7 frtig kaphatók.	

Uraknak:

Legfinomabb topánok borjubőrből, erős dupla talppal	5.50
Legfin. francia borjukid-keztübor, lakkhegygyel v. anélkül	6.—
Regatta-topánok ságrinbőrből, fűzésre v. cuggal	5.50
Továbbá mindennemű leány-, fiu- és gyermekcipők	
1 frt 50 krtól 3 frt 50 krig.	

☛ Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. ☚

Az áru jó minőségéről kezességét elvállal.

Erzsébet királyné sósfürdő

gyógyhely Budapesten (Budán).

Idény május 1-től szeptember 30-ig.

A gyógyhely keserűvíz-forrásai (ivó- és fürdő-gyógymód) legjobb sikerrel használhatók: a belek bántalmánál, alhasi és általános vérbőségnél és az ebből keletkező nemesebb szervekhez való vértódulásnál, verőczéri pangások esetében, aranyéرنél, túlságos elhizásnál, rásztkórnál, máj- és légbajoknál, köszvényéرنél és végre női betegségeknel.

Egészséges fekvés, tiszta üde levegő, 60 kényelmes lakszoba, jó vendéglő, többnemű szórakozás.

Pontos közlekedés a fővárossal állomásozó társaskocsikon, reggeli 5 órától kezdve.

Rendelő orvos dr. Bruck J. (lakik Budapest, vigadó-tér, biztosít. épület).

Tulajdonosok:

Mattoni és Wille.